

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/237/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714216931
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5714216931.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobkyne: W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. U. č. XX, XXX XX I. I., zastúpenej JUDr. Vladimírom Kašubom PhD., advokátom, so sídlom Z. č. XX, XXX XX Q., proti žalovaným: 1/ Y. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XXX/XX, XXX XX I. I. - P., 2/ JUDr. Y. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX I. I. - P., 3/ B. B., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XXX/XX, XXX XX I. I. - P., všetci právne zastúpení JUDr. Milanom Hablákom advokátom, so sídlom M. Y. B. XX, XXX XX Q., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného v rade 1/ a o vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovaným v rade 2/ a 3/, o odvolaní žalobkyne a žalovaných v rade 1/ až 3/ proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5C/337/2014-444 zo dňa 04. júna 2018, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaných v rade 2/ a 3/ proti výrokom III., IV. a VI.
rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5C/337/2014-444 zo dňa 04. júna 2018
o d m i e t a .

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 5C/337/2014-444 zo dňa 04. júna 2018
z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného v rade 1/ po rozvoze manželstva tak, že vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v rade 1/ rozhodol, že žalovaný v rade 1/ je zodpovedný za splatenie úverov, vedených v W. W. U. a preto prikázal žalovanému v rade 1/ splátkový úver č. 353165425 - 3.671,42 Eur, splátkový úver č. 5032157347 - 5.982,90 Eur, kontokorentný úver č. 0061309482/1 - 1.302,24 Eur (výrok I.). Pohľadávku v sume 14.000,00 Eur titulom vrátenia kúpnej ceny vo výške 14.000,00 Eur za predaj motorového vozidla Kia Sportage (dĺžnik Q. B.) súd prikázal žalobkyni v sume 7.000,00 Eur a žalovanému v rade 1/ v sume 7.000,00 Eur (výrok II.). Za účelom úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného v rade 1/ uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému v rade 1/ sumu 3.415,23 Eur do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Zároveň uložil žalovanému v rade 1/ povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu v Martine súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva v sume 436,25 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.). Žalobu žalobkyne voči žalovaným v rade 2/ a 3/ o vydanie bezdôvodného obohatenia súd zamietol (výrok V.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa a žalovaný v rade 1/ nemajú nárok na ich náhradu (výrok VI.). Žalovaným v rade 2/ a 3/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok VII.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa žalobou podanou na súd dňa 19.12.2014 žiadala zaviazat' žalovaného v rade 1/ zaplatiť jej sumu 7.000,00 Eur a žalovaných v rade 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne sumu 7.000,00 Eur. Uviedla, že dňa 21.09.1996 uzavrela so žalovaným v rade

1/ manželstvo. Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 21P/129/2013-46 zo dňa 18.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.11.2013 bolo ich manželstvo právoplatne rozvedené. Počas trvania manželstva bývali žalobkyňa a žalovaný v rade 1/ u svokrovcov, t.j. u žalovaných v rade 2/ a 3/. V roku 1998 svokrovci darovacou zmluvou previedli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č.XXX k.ú. P. a to rodinného domu číslo súpisné XXX. s príslušenstvom na žalovaného v rade 1/ v podiele 1.

V roku 1999 spoločne so žalovaným v rade 1/ uskutočnili prestavbu podkrovia rodinného domu de facto na samostatnú bytovú jednotku. Náklady na prestavbu boli v sume 550.000,-Sk. Z tejto sumy zaplatili zo spoločnej pôžičky, čerpanej v W., U. sumu 400.000,-Sk, ktorú následne splatili za trvania manželstva. Tým došlo k zhodnoteniu označenej nehnuteľnosti, ktorá bola a aj aktuálne je v podielovom spoluvlastníctve žalovaného v rade 1/ a žalovaných v rade 2/ a 3/, ktorí majú spoluvlastnícky podiel k nej vo výške 1 v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Okamihom zániku manželstva (t.j. odpadnutím právneho dôvodu plnenia žalobkyne) vzniklo na strane žalovaných bezdôvodné obohatenie, ktoré nie je možné vydať a preto v zmysle ustanovenia § 458 ods.1 Občianskeho zákonníka žiadala žalobkyňa o poskytnutie peňažnej náhrady v sume, zodpovedajúcej polovici podielu trhovej hodnoty predmetnej nehnuteľnosti pred a po prestavbe po odpočítaní zhodnotenia, zodpovedajúceho vkladu žalovaných v rade 2/ a 3/. Uvedený podiel rozdielu predbežne ustálila na sumu 14.000,00 Eur, ktorá vyplýva z ceny prestavby a rastu hladiny cien nehnuteľností v roku 1999 až 2013. Vzhľadom k potrebám dokazovania žalobkyňa navrhla, aby súd nariadil znalecké dokazovanie za účelom presného zistenia sumy tohto rozdielu. Na výzvu žalobkyne o mimosúdne vyporiadanie nárokov žalovaní nereagovali.

3. Žalovaní vo svojom vyjadrení žalobe zo dňa 27.2.2015 uviedli, že žalobkyňa v žalobe nesprávne a nepravdivo uvádza, že náklady na prestavbu časti nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalovaných mala splatiť zo spoločnej pôžičky, čerpanej v W., U. v sume 400.000,- Sk. Skutočnosť je taká, že žalovaní v rade 2/ a 3/ darovacou zmluvou zo dňa 05.05.1998 previedli na žalovaného v rade 1/ spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti v ideálnej polovici. Rekonštrukciu nehnuteľnosti začali realizovať v roku 1999 potom, ako žalobkyňa a žalovanému v rade 1/ nebola poskytnutá pôžička zo Štátneho fondu rozvoja bývania. Celú prestavbu tak financoval žalovaný v rade 2/ a to takou formou, že na stavebnom sporení, vedenom na meno žalovaného v rade 1/, (kde reálne ukladal a sporil vlastné peňažné prostriedky, ktoré žalovanému v rade 1/ daroval), bolo použitých 168.500,-Sk. Za účelom získania medziúveru k tomuto stavebnému sporeniu žalovaný v rade 1/ predal osobné motorové vozidlo Škoda Favorit, ktoré bolo v jeho výlučnom vlastníctve a nepatrilo do BSM. Takto získané peniaze žalovaný v rade 1/ doložil k stavebnému sporeniu tak, že následne nasporená suma na stavebnom sporení predstavovala sumu 207.893,10 Sk. Na toto stavebné sporenie bol čerpaný medziúver v sume 192.106,90 Sk. Išlo presne o sumu 400.000,- Sk, ktorá bola zo stavebného sporenia prevedená na účet žalobkyne a žalovaného v rade 1/ v SLSP, a.s.. Táto suma bola bezprostredne na to poukázaná na účet zhotoviteľa stavby pána U. V.. Zvyšnú čiastku, chýbajúcu do sumy 550.000,- Sk, t.j. sumu 150.000,-Sk zaplatil žalovaný v rade 2/ zo stavebného sporenia vedeného na svoje meno. Je preto evidentné, že všetky peňažné prostriedky použité na rekonštrukciu nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalovaných v rade 1/ až 3/ patrili do výlučného vlastníctva žalovaných v rade 2/ a 3/. Zhodnotenie nehnuteľnosti boli financované výlučne z peňažných prostriedkov žalovaných v rade 1/ až 3/. Podľa názoru žalovaných žalobkyňa nemá žiadny právny nárok na zaplatenie žalovanej sumy, a to ani titulom bezdôvodného obohatenia.

4. Podaním zo dňa 14.05.2015 právny zástupca žalovaných zaslal súdu podanie, ktoré označil ako vzájomný návrh, kde poukázal na to, že počas trvania manželstva žalobkyne a žalovaného v rade 1/ boli čerpané úvery, ktoré po rozvedení manželstva splácal len žalovaný v rade 1/ a z tohto titulu mala žalobkyňa žalovanému v rade 1/ zaplatiť sumu 4.064,60 Eur. Špecifikované boli úvery č. 0353165425 zo dňa 17.03.2009, č. 5032157347 zo dňa 28.08.2012, č. 0061309482/1.

5. Na pojednávaní, konanom dňa 27.05.2015 strany sporu sa uzhodli na tom, že finančné prostriedky, ktoré boli čerpané z úveru v V. W. W. U. boli vyčerpané za trvania manželstva vo výške 200.000,- Sk a toto je suma, na splácaní ktorej sa podieľala aj žalobkyňa.

6. V súlade s prejavmi strán sporu na pojednávaní dňa 02.07.2015 súd pribral do konania znalca z odboru stavebníctva na posúdenie výšky investícií do rodinného domu žalovaných v rade 2/ až 3/ z úveru z V. W. W., U. (úver č. 0160782902).

7. Znalkyňa Ing. Anna Vičanová vypracovala znalecký posudok č. 8/2016 zo dňa 30.06.2016, v ktorom stanovila podiel sumy 200.000,- Sk na prestavbe rodinného domu vo vlastníctve žalovaných v rade 1/ až 3/ na čiastku 4.126,10 Eur. Tak bola stanovená hodnota investícií, ktoré z prostriedkov žalobkyne a žalovaného v rade 1/ boli za trvania manželstva vložené do prestavby rodinného domu žalovaných s tým, že tieto finančné prostriedky boli za trvania manželstva aj splatené. Strany sporu

nenamietali znalkyňou vyčíslený podiel na zhodnotení prestavby rodinného domu vo výške 4.1426,10 Eur. Následne bolo stranám sporu zrejmé, že finančné prostriedky, ktoré žiada vyporiadať žalobkyňa, resp. žiadala vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ vydať bezdôvodné obohatenie, sú finančné prostriedky, patriace do bezpodielového spoluvlastníctva rozvedených manželov, pričom toto bezpodielové spoluvlastníctvo v čase podania žaloby vyporiadané nebolo, a ani takáto žaloba na súd podaná nebola.

8. Uznesením zo dňa 06.10.2016 prvoinštančný súd uložil žalobkyni podať na súd žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva po rozvode manželstva so žalovaným v rade 1/. Potom ako žalobkyňa túto žalobu na súd podala (konanie bolo vedené na Okresnom súde v Martine pod sp.zn. 10Pc/16/2016) okresný súd uznesením zo dňa 08.03.2017 rozhodol, že konanie v tejto veci (vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 5C/337/2014) prerušuje konanie do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde v Martine pod sp.zn. 10Pc/16/2016. Proti uzneseniu o prerušení konania podala žalobkyňa odvolanie, na základe ktorého odvolací súd zrušil rozhodnutie o prerušení konania svojim rozhodnutím zo dňa 27.06.2017. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí zároveň konštatoval, že žalobkyňa podala dňa 19.12.2014 žalobu, vedenú voči žalovaným v rade 1/,2/ a 3/. V podanej žalobe kumulovala viaceré nároky so samostatným skutkovým základom, ktoré mohla podať vo viacerých žalobách, spojila ich však do jednej žaloby. Na jednej strane je tu uplatnený nárok voči žalovanému v rade 1/, ktorý na základe skutkového vymedzenia žaloby bez ohľadu na právnu kvalifikáciu, ktorú žalobkyňa uviedla a ktorou súd nie je viazaný, je nárokom na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na druhej strane je tu nárok voči žalovaným v rade 2/ a 3/, ktorý predstavuje nárok voči tretím osobám na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu plnenia právneho dôvodu, ktorý odpadol (investície do cudzej veci). Súd mal potom zväziť, či prejedná osobitné, kumulované nároky uplatnené v žalobe v spojenom konaní, alebo bude postupovať podľa § 166 ods. 2 CSP (pre prípad, ak by dospel k záveru, že nároky spolu uplatnené v žalobe sa na spojenie veci nehodia) a vylúči niektorú vec na samostatné konanie. Uplatnený nárok voči žalovanému v rade 1/ je však bezpochyby nárokom na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov bez ohľadu na to, či žalobkyňa v žalobe uviedla celý súbor vecí a práv, tvoriacich masu BSM, alebo iba pohľadávku voči bývalému manželovi, uplatnenú na tomto skutkovom základe, že sa zo spoločného, teda s prostriedkov BSM, investovalo do jeho oddeleného majetku. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka jeho druhú vetu, ktorá stanovuje „každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok“. Skutkové tvrdenia žalobkyne, uplatnené v žalobe, možno subsumovať pod citovanú právnu normu, keď uvádza, že prostriedky zo spoločného úveru, spoločne splatného počas manželstva investované do nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalovaných. Z hľadiska vyporiadania BSM v širšom zmysle toto zahŕňa aj vyporiadanie pohľadávok manželov, ktoré vznikli za trvania BSM voči tretím osobám (ide tu však len o vyporiadanie medzi manželmi, nezasahuje do práv povinností tretích osôb). Je povinnosťou súdu určiť, ktoré veci tvoria spoločný majetok manželov. Odvolací súd tiež poukázal na osobitosti konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ide o konanie, kde súd v zmysle ustanovenia § 216 ods. 2 CSP nie je viazaný žalobným návrhom, môže ho prekročiť, pretože spôsob usporiadania vzťahov medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je v danom prípade Občiansky zákonník. Uplatnením nároku sa začalo konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovaným v rade 1/, kde obidvaja účastníci majú postavenie navrhovateľov a odporcov, a to bez ohľadu na to, že v podanom návrhu nebola uplatnená celá masa BSM. Súd je povinný túto masu zistiť a vysporiadať podľa zásad ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka, pričom nie je viazaný rozsudovým návrhom. Povinnosťou okresného súdu teda bude prejednať a rozhodnúť, či už kumulovane uplatnené nároky, spojené do spoločného konania, alebo zvoliac postup podľa § 166 ods. 2 CSP.

9. Napriek tomu konajúci súd pristúpil v ďalšom štádiu konania k prejednaniu kumulovaných nárokov žalobkyne v jednom (spojenom) konaní, ktorý po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav: 10. V konaní bolo nesporné, že žalobkyňa a žalovaný v rade 1/ uzavreli manželstvo dňa 21.09.1996, ktoré bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 21P/129/2013-46 zo dňa 14.11.2013. Po uzavretí manželstva bývali manželia v rodinnom dome, ktorý bol v spoluvlastníctve rodičov žalovaného v rade 1/ (v konaní žalovaní v rade 2/ a 3/). Jedná sa o rodinný dom súpisné číslo XXX, zapísaný na LV č.XXX k.ú. P.. V roku 1998 žalovaní v rade 2/ a 3/ darovacou zmluvou previedli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v spoluvlastníckom podiele 1 na žalovaného v rade 1/. Takto zostal dom v podielovom spoluvlastníctve žalovaného v rade 1/ a žalovaných v rade 2 a 3/, a to žalovaného v rade 1/ v podiele 1 a žalovaných v rade 2/ a 3/ v podiele 1. Následne v roku 1999

bola realizovaná prestavba predmetného rodinného domu s tým, že finančné prostriedky na prestavbu domu boli použité aj z úveru v V. W. W., U. poskytnutého žalobkyni a žalovanému v rade 1/. Spoločné finančné prostriedky na tomto úvere žalobkyne a žalovaného v rade 1/ predstavovali sumu 200.000,- Sk, ktorá bola splatená za trvania ich manželstva. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Na základe uvedeného bol v konaní vypracovaný znalecký posudok znalkyňou Ing. Annou Vičanovou, ktorá ustálila, že pokiaľ výška nákladov na prestavbu podkrovia predmetného rodinného domu predstavovala sumu 550.000,-Sk, tak investícia vo výške 200.000,-Sk tvorí podiel na financovaní stavby 36,36%. To znamená, že podiel bývalých manželov (žalobkyne a žalovaného v rade 1/) na zhodnotení prestavby je 36,36%. Všeobecná hodnota zhodnotenia domu bola 11.347,92 Eur, podiel 36,36% na všeobecnej hodnote zhodnotenia domu potom predstavuje čiastku 4.126,10 Eur. Žalobkyňa a žalovaný v rade 1/ tak z finančných prostriedkov patriacich do BSM, investovali do prestavby rodinného domu sumu 4.126,10 Eur. Ostatné finančné prostriedky, ktoré boli použité na prestavbu rodinného domu boli finančnými prostriedkami žalovaných v rade 2/ a 3/, čo bolo v konaní taktiež nesporné.

11. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalobkyňa a žalovaný v rade 1/ čerpali za trvania manželstva úvery, ktoré ku dňu rozvodu manželstva neboli splatené. Tieto úvery, poskytnuté W. W. U. splácal po rozvode manželstva výlučne žalovaný v rade 1/. Ich zostatok ku dňu zániku manželstva (ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, t.j. k 14.12.2013) bol nasledovný:

a/ Zmluva o splátkovom úvere č. 0353165425 zo dňa 27.03.2009, zostatok úveru vo výške 3.671,42 Eur.

b/ Zmluva o splátkovom úvere č. 5032157347 zo dňa 28.08.2012, zostatok úveru vo výške 5.982,90 Eur.

c/ Kontokorentný úver č. 0061309482/1 zo dňa 25.04.2004 ku zostatok úveru vo výške 1.302,24 Eur.

12. Pretože po rozvode manželstva splácal tieto úvery len žalovaný v rade 1/ a žalobkyňa sa na ich už úhrade úverov nepodieľala, tento stav bol zachovaný aj pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného v rade 1/ súdom s tým, že žalovaný v rade 1/ po rozvode manželstva prebral na seba povinnosť tieto uhradiť a zostatky úverov boli súdom započítané do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva.

13. Za trvania manželstva si žalobkyňa a žalovaný v rade 1/ kúpili motorové vozidlo značky Kia Sportage ev.č. ZC 313AZ za sumu 14.000,00 Eur. Kúpna zmluva bola uzavretá dňa 02.09.2012 medzi žalobkyňou ako kupujúcou a Q. B. ako predávajúcou. Finančné prostriedky na zakúpenie motorového vozidla vo výške 14.000,00 Eur boli vyplatené z finančných prostriedkov, patriacich do BSM žalobkyne a žalovaného. Po kúpe motorového vozidla však vznikli problémy súvisiace s tým, že prvá majiteľka motorového vozidla, ktorá zakúpila vozidlo od spoločnosti Motor car Bratislava nemala vysporiadané finančné prostriedky za jeho kúpu. Na základe toho bolo žalobkyni predbežným opatrením uložené nenakladať s motorovým vozidlom, resp. neprevádzať motorové vozidlo na tretiu osobu. Motorové vozidlo následne bolo vydané spoločnosti Motor car Bratislava a predávajúca Q. B. dňa 21.10.2012 podpísala uznanie dlhu vo vzťahu k žalobkyni, v ktorom uviedla, že si je vedomá skutočnosti, že dlhuje veriteľovi, t.j. žalobkyni sumu 14.000,00 Eur titulom vrátenia kúpnej ceny za predaj motorového vozidla Kia Sportage podľa kúpnej zmluvy zo dňa 02.09.2012. Dlužník uznal svoj dlh v celej výške. Žalobkyňa uviedla, že predmetné motorové vozidlo bolo za trvania manželstva napísané na ňu z dôvodu, že ako invalidná dôchodkyňa platila nižšie platby za povinné zákonné poistenie. Takto bola vyhotovená kúpno-predajná zmluva a potom aj uznanie dlhu. Od roku 2012, kedy došlo k uznaniu dlhu Q. B., žalobkyňa ani žalovaný v rade 1/ svoj nárok voči dlžníčke neuplatnili. Hoci obidvaja disponovali pohľadávkou voči nej vo výške 14.000,00 Eur, túto ani v čase rozhodovania súdu o vyporiadaní BSM na súde neuplatnili.

14. Žalovaný v rade 1/ vzniesol vzájomný návrh voči žalobkyni vo výške 4.065,60 Eur. Toto svoje podanie však dňa 07.12.2016 zobral späť. Nakoľko tento vzájomný návrh pre posúdenie žaloby, ktorá je o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného v rade 1/ by bol súdom posudzovaný len ako rozsah majetku, patriaceho do BSM, preto o tomto nároku procesne rozhodované ani nebolo. Podľa obsahu bol posúdený len v tom zmysle, že ide o podklad pre ustálenie masy BSM.

15. S rozsahom majetku, patriaceho do BSM žalobkyne a žalovaného v rade 1/ sa strany sporu v priebehu konania stotožnili a preto zostalo vyporiadať medzi nimi zostatky úverov, zhodnotenie investícií do rodinného domu a pohľadávku, týkajúcu sa motorového vozidla, nadobudnutého za trvania manželstva, vráteného s tým, že pohľadávka spočívala v uznaní dlhu vo výške 14.000,00 Eur dlžníčkou Q. B..

16. Žaloba, týkajúca sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, nadobudnutého za trvania manželstva žalobkyne a žalovaného v rade 1/ bola konajúcim súdom vyporiadaná podľa zásad v súlade s ustanovením § 150 Občianskeho zákonníka.

17. Pri vyporiadaní teda súd zohľadnil, že úvery, ktoré boli čerpané za trvania manželstva a ktorých zostatky boli ustálené ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva a tvorili nesporne bezpodielové spoluvlastníctvo s tým, že po rozvode manželstva úvery splácal len žalovaný v rade 1/. Teda súd vyporiadal zostatky úverov tak, že úvery prikázal žalovanému v rade 1/ a pri konečnom vyporiadaní započítal polovicu z týchto úverov k povinnosti uhradiť ich žalobkyňou žalovanému v rade 1/. Pokiaľ išlo o investície žalobkyne a žalovaného v rade 1/, ktoré vložili do rodinného domu vo vlastníctve žalovaných v rade 1/ až 3/, tieto súd vysporiadal tak, že sumu 4.126,10 Eur (nespornú v konaní), ktorá predstavovala hodnotu investícií manželov z prostriedkov patriacich do BSM do uvedenej nehnuteľnosti na jej zhodnotenie, je potrebné rozdeliť na polovicu, s tým, že polovica tejto finančnej čiastky bude započítaná pri vyporiadaní BSM v prospech žalobkyne. Takýto spôsobom vyporiadania navrhol aj právny zástupca žalobkyne vo svojom podaní zo dňa 30.04.2018, keď uviedol, že sumu 4126,10 Eur treba vydeliť dvomi a polovicu tejto sumy zaviazat' zaplatiť žalovaného v rade 1/ v prospech žalobkyne. Rovnakým spôsobom sa vyjadril právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 07.02.2018, keď uviedol, že pri zhodnotení nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaných vychádzajúc zo znaleckého posudku a zohľadnenia uvedených skutočností by navrhol celkove vyriešiť obidva spory tak, že žalobkyňi by bola vyplatená žalovaným v rade 1/ suma 2.063,05 Eur, čo predstavuje polovicu zo zhodnotenia. Pokiaľ súd prijme názor žalobkyne a polovicu zhodnotenia nehnuteľnosti jej prizná a zahrnie do započítania pri vyporiadaní BSM rozvedených manželov, tak nie je dôvodné zaväzovať žalovaných v rade 2/ a 3/ k vydaniu bezdôvodného obohatenia, pretože všetky finančné prostriedky, týkajúce sa tejto položky, teda zhodnotenia nehnuteľnosti budú vyporiadané v zmysle návrhu strán sporu pri vyporiadaní BSM. Žalovaný v rade 1/ s týmto návrhom žalobkyne súhlasil.

18. Pohľadávka žalobkyne a žalovaného v rade 1/, týkajúca sa sumy 14.000,00 Eur, ktorá vznikla na základe uznania dlhu dlžníčkou Q. B. dňa 21.10.2012 doposiaľ nebola uhradená, ani uplatnená bývalými manželmi žalobou na súde. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 07.02.2018 je to pohľadávka voči osobe, ktorá nemá finančné prostriedky ani majetok, ktorý by bolo možné exekvovať. Súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že motorové vozidlo Kia Sportage ev.č. ZC 313AZ bolo kúpené za trvania manželstva, a toto bolo užívané počas manželstva približne jeden a pol roka. Na jeho zakúpenie bol čerpaný úver vo výške 10.000,00 Eur, ktorý po rozvode manželstva spláca žalovaný v rade 1/. Podľa názoru súdu je preto spravodlivé, aby takúto pohľadávku nadobudli obidvaja manželia pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, ktorí pokiaľ budú mať záujem sa s ňou vyporiadať do budúcnosti, je možné v trvaní desiatich rokov od uznania pohľadávky uplatniť ju aj na súde.

19. Celkový majetok tvoriaci masu BSM, ktorý súd vyporiadaval boli teda úvery vo výške 10.956,56 Eur, zhodnotenie nehnuteľnosti žalovaných v sume 4.126,10 Eur a pohľadávka vo výške 14.000,00 Eur. Celkovo bola prejednaná suma, patriaca do BSM vo výške 29.082,66 Eur.

20. Pri vyporiadaní BSM konajúci súd vychádzal z takto ustálenej masy BSM a žalovanému v rade 1/ prikázal k úhrade úvery, ktoré boli poskytnuté za trvania manželstva, s výškou ich zostatku ku dňu rozvodu manželstva v súčte spolu 10.956,56 Eur, keď polovicu tejto sumy je povinná zaplatiť žalobkyňa žalovanému v rade 1/. Zhodnotenie nehnuteľnosti stanovené v celkovej výške 4126,10 Eur bolo vyporiadané tak, že sumu 2.063,05 Eur je povinný zaplatiť žalovaný v rade 1/ žalobkyňi. Týmto dôjde k vyporiadaniu celej investície do nehnuteľnosti žalovaných v rade 1/ až 3/. Tu súd rešpektoval návrh ako aj vyjadrenia žalobkyne, resp. jej právneho zástupcu, ktorí pri vyporiadaní BSM žiadali zohľadniť polovicu sumy, investovanej do nehnuteľnosti žalovaných v rade 1/ až 3/. Pri takomto zohľadnení finančnej čiastky (celková suma 4.126,10 Eur bola použitá z prostriedkov BSM, teda polovicu je povinný uhradiť žalovaný v rade 1/ žalobkyňi), potom nebol dôvod zaväzovať k zaplaceniu žiadnej čiastky žalovaných v rade 2/ a 3/, pretože celková investícia bola do nehnuteľnosti, vo vlastníctve žalovaného v rade 1/ v polovici a žalovaných v rade 2/ a 3/ v polovici, sa vyporiadavala pri BSM v súlade s prejavmi žalobkyne. V priebehu konania rešpektujúc tento prejav, súd už nezaväzoval žalovaných v rade 2/ a 3/, ale zamietol voči ním žalobu, (keďže k späťvzatiu žalobkyne voči žalovaným v rade 2/ a 3/ nedošlo). Žalobkyňu súd zaviazal zaplatiť žalovanému v rade 1/ titulom vyporiadania BSM sumu 3.415,23 Eur.

21. Pokiaľ išlo o nárok žalobkyne voči žalovaným v rade 2/ a 3/, súd sa stotožnil s tým, že žalobkyňa by mala voči žalovaným v rade 2/ a 3/ nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré by predstavovalo polovicu sumy 2.063,05 Eur, pretože išlo o finančné prostriedky, ktoré za trvania manželstva žalobkyne a žalovaného v rade 1/ boli použité na zhodnotenie aj podielu k nehnuteľnosti žalovaných v rade 2/ a

3/. Tento nárok by prináležal žalobkyni v súlade s § 451 ods.1,2 Občianskeho zákonníka, § 458 ods.1 Občianskeho zákonníka. Súd sa stotožnil aj s tvrdením žalobkyne, že okamihom zánikom manželstva vzniklo na strane žalovaných bezdôvodné obohatenie, teda odpadnutím právneho dôvodu jej plnenia. V čase do rozvodu manželstva žalobkyne a žalovaného v rade 1/ boli finančné prostriedky investované s tým, že žalobkyňa v nehnuteľnosti mala svoje bývanie. Rozvodom manželstva však odpadol dôvod plnenia investícií do nehnuteľnosti, preto tento nárok žalobkyne voči žalovaným v rade 2/ a 3/ by nebol premlčaný. Investície do predmetnej nehnuteľnosti boli vložené, resp. prestavba nehnuteľnosti bola realizovaná v roku 1999, avšak podľa názoru súdu odvtedy neplynula premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia. Táto začala plynúť až od rozvodu manželstva. Zánikom BSM došlo teda k okamihu, kedy začala plynúť premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia.

22. Najproblematickejšie vyporiadanie videl súd vo vzťahu k pohľadávke vo výške 14.000,00 Eur, ktorú mali manželia v súvislosti s kúpou motorového vozidla, kedy motorové vozidlo zakúpili od Q. B. na základe kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 02.09.2012. Pre už popísané problémy s predmetným motorovým vozidlom Q. B. uznala dlh voči žalobkyni vo výške 14000,00 Eur dňa 21.10.2012. Tento dlh, ktorý uznala bol v podstate pohľadávkou obidvoch manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, aj keď bolo uznanie len vo vzťahu k žalobkyni a to zrejme z toho dôvodu, že kúpna zmluva bola uzavretá žalobkyňou. Od roku 2012 táto pohľadávka nebola voči dlžníkovi uplatňovaná, a ani jedným z bývalých manželov nebola podaná žaloba na súd. V podstate nikto z rozvedených manželov túto pohľadávku neriešil. Pred súdom bolo tvrdené, že menovaná dlžníčka nemá majetok ani príjmy, z ktorých by mohla byť exekvovaná pohľadávka. Toto však podľa názoru súdu nie je dôvod, aby dlh nebol uplatnený aspoň na súde a následne podaný návrh na vykonanie exekúcie už len preto, že ide o nie zanedbateľnú sumu. Vzhľadom na tento stav súd pohľadávku prikázal obidvom rozvedeným manželom v polovici. Postupoval tak vzhľadom na ich vyjadrenia, snahu resp. nečinnosť zabezpečiť finančné prostriedky, uznané dlžníčkou.

23. Pri vyporiadaní BSM sú strany sporu povinné zaplatiť súdny poplatok vo výške 3 % z vyporiadavaného majetku. Celkový vyporiadavaný majetok bol 29.082,66 Eur, z toho 3 % predstavovali sumu 872,50 Eur. Súd zaviazal žalovaného v rade 1/ zaplatiť polovicu tohto súdneho poplatku vo výške 436,25 Eur. Žalobkyňa bola oslobodená od súdnych poplatkov, preto tento súdny poplatok zaviazaná zaplatiť nebola.

24. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP. Trovy konania medzi rozvedenými manželmi, teda medzi žalobkyňou a žalovaným v rade 1/ sú trovy vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Tu súd však rozhodol, že každý z nich bude znášať svoje trovy konania sám, pretože bolo v záujme obidvoch rozvedených manželov vyporiadať ich bezpodielové spoluvlastníctvo. Pokiaľ išlo o trovy žalovaných v rade 2/ a 3/, tým, že bola žaloba voči nim zamietnutá, boli v konaní úspešní a súd im priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

25. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní v rade 1/ až 3/, a to proti jeho výroku III., IV. a VI., ktorí sa domáhali jeho zrušenia v napadnutej časti a vrátenia vecí okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Uviedli, že v časti III. konajúci súd pohľadávku v sume 14.000,00 Eur titulom vrátenia kúpnej ceny za predaj motorového vozidla Kia Sportage rozdelil tak, že každému z účastníkov prikázal sumu 7.000,00 Eur. S týmto rozhodnutím sa však odvolatelia nemôžu stotožniť. V danej súvislosti totiž poukázali na (ne)konanie žalobkyne. Napriek tomu, že tento dlh v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka dňa 21.10.2012 bol v prospech žalobkyne dlžníčkou Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX písomne uznaný, a táto pohľadávka vo výške 14.000,00 Eur patrila vždy do BSM, žalobkyňa nebola nikdy ochotná informovať žalovaného v rade 1/ po rozvode manželstva, v akom stave sa predmetná pohľadávka nachádza, či je vymáhaná, či sú tu zaplatené nejaké splátky a podobne. Rovnako ani právny zástupca žalobkyne v danom smere nikdy na túto obranu žalovaných nereagoval. Listom zo dňa 02.09.2016, ktorý je založený v spise, žalovaní žiadali o podanie informácií, resp. úhradu čiastky 7.000,00 Eur titulom predaja motorového vozidla. Žalobkyňa na tento list však vôbec nereagovala. Až na poslednom pojednávaní právny zástupca uviedol, že predmetná pohľadávka nebola doposiaľ vymáhaná. Takýto nezvyčajný spôsob riešenia veci považujú odvolatelia za podozrivý a neštandardný. Vzhľadom k tomu, že pohľadávka je uznaná v prospech W. B. a doposiaľ nebola ňou vymáhaná, majú podozrenie o jej kvalite, resp. či tam neboli nejaké dohody, nejaké prekážky, o ktorých neboli informovaní. Z tohto dôvodu rozdelenie pohľadávky ako-takej považujú odvolatelia za nesprávne. Zároveň, pokiaľ súd rozhodoval o rozdelení pohľadávky, mal ju presne identifikovať. V uznaní dlhu zo dňa 21.10.2012, (ktorá listina je tiež súčasťou spisu), je presne identifikovaný dlžník aj veriteľ a taktiež,

z akého titulu dlh vznikol. V tejto listine má údaje Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX. Zároveň je v nej identifikovaný dlh, a to suma 14.000,00 Eur titulom vrátenia kúpnej ceny za predaj motorového vozidla Kia Sportage (New) 2,0 CRDi 4WD EX, EVČ: BL465CM, VIN:U5YPC813DCL120419. Bez tejto identifikácie dlhu, resp. pohľadávky bývalých manželov vo výrokovvej časti rozsudku, je rozdelenie, resp. postúpenie pohľadávky nedostatočné, a teda neplatné. Pokiaľ v dôsledku takto neúplného rozdelenia pohľadávky by chcel žalovaný túto pohľadávku/jej časť žalovať nemusel by byť úspešný v spore o zaplatenie sumy 7.000,00 Eur, práve z dôvodu nedostatočnej špecifikácie prechodu časti pohľadávky na jeho osobu.

27. Zároveň žalovaní namietli, že i v ďalšej časti považujú rozsudok za nesprávny, a to v časti, kde je zhodnotenie nehnuteľnosti rodinného domu v k.ú. P. zapísaného na LV č. XXX. Podľa znaleckého posudku bolo zhodnotenie nehnuteľnosti vyrátané v celkovom rozsahu ustálené na sumu 4.126,10 Eur. Na vysporiadanie tejto nehnuteľnosti však zaviazal súd iba žalovaného v rade 1/ zaplatiť žalobkyni sumu 2.063,05 Eur, čím by došlo k vysporiadaniu celej nehnuteľnosti žalovaných v rade 1/ až 3/ bez akejkoľvek kompenzácie a zarátaní na ostatnej časti BSM.

28. Podľa názoru odvolateľov voči žalovaným v rade 2/ a 3/ je nárok premlčaný a nevzťahujú sa naň ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ okresný súd rozhodol, že povinným je iba žalovaný v rade 1/ rámci BSM znášať aj zhodnotenie na strane žalovaných v rade 2/ a 3/, obohatenie na ich strane nebolo súčasťou BSM a ak takto súd rozhodol, mal to aj kompenzovať v rámci výšky finančnej náhrady zo strany žalobkyne, t. zn. že mal zvýšiť sumu 3.415,23 Eur o jednu polovicu zo sumy 2.063,05 Eur, t. j. o sumu 1.031,52 Eur.

29. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie i žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

30. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie napáda v celom rozsahu z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP. Zároveň odvolateľka akcentovala, že vo svojom podaní zo dňa 30.04.2018, okrem iných, uviedla aj svoju argumentáciu týkajúcu sa vyporiadania BSM, no v podmieňovacom spôsobe. A to z jediného dôvodu - investície do rodinného domu v podielovom spoluvlastníctve žalovaných, keď spoluvlastnícky podiel 1 majú žalovaní v rade 2/ a 3/ v BSM. Podľa názoru žalobkyne preto nie je možné podradiť ich nárok pod ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Zo spoločného majetku bývalých manželov (žalobkyne a žalovaného v rade 1/) bola vynaložená suma 200.000,- Sk na rekonštrukciu rodinného domu súp. č. XXX v k.ú. P., ktorý však nie je ostatným majetkom výlučne žalovaného v rade 1/. Investície zhodnotili rodinný dom, ktorý je v ideálnom podielovom spoluvlastníctve žalovaných. Súd mohol takto postupovať správne iba za predpokladu, že by zhodnotením rodinného domu vznikla samostatná bytová jednotka vo výlučnom vlastníctve žalovaného v rade 1/. Za inej situácie (posudzovanej v skutočnosti) nie je podľa názoru odvolateľky správne, aby súd do rozsahu ostatného majetku žalovaného v rade 1/ zahrnul celý rodinný dom. To má následne významný vplyv aj na výroky VI. a VIII. napadnutého rozsudku týkajúceho sa žalovaných v rade 2/ a 3/. Súd prvej inštancie rozhodol takým spôsobom, ako by žalovaní v rade 2/ a 3/ boli účastní zákonného majetkového spoločenstva bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM), ktoré však vzniká iba medzi manželmi. Za tohto stavu nemohla byť žaloba podaná proti žalovaným v rade 2/ a 3/ bez právneho titulu. Napriek tomu súd prvej inštancie ju ako-takú posúdil a rozhodol, akoby nárok spočívajúci vo vydaní bezdôvodného obohatenia ani neexistoval, resp. akoby bol podaný proti nesprávnym osobám. Pohľadávka žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia však podľa jej názoru existuje a bez jej uplatnenia na súde voči pasívne legitimovaným subjektom (ktorými sú žalovaní v rade 2/ a 3/) by jej už uplynula premlčacia doba podľa ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Takýmto rozhodnutím súd prvej inštancie žalobkyni odoprel možnosť uplatniť svoj nárok proti osobám, na ktorých strane vzniklo bezdôvodné obohatenie. Ak boli žalobkyni odoprené práva na hmotno-právnej úrovni, má to následne dosah na realizáciu jej procesných práv, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

31. Žalobkyňa ďalej namietala, že súd prvej inštancie nedostatočne zvažil to, k čomu upriamil jeho pozornosť odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení sp.zn. 11Co/142/2017 zo dňa 27.06.2017, a to v odseku 11. jeho odôvodnenia. Správne mal teda súd prvej inštancie vylúčiť na samostatné konanie vec týkajúcu sa vyporiadania BSM medzi žalobkyňou a žalovaným v rade 1/ a konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia proti žalovaným v rade 2/ a 3/ prerušiť do právoplatného skončenia veci vylúčenej na samostatné konanie. Odvolací súd nemohol totiž v danom štádiu konania (ku dňu vydania jeho rozhodnutia) uložiť takto podrobnú inštrukciu súdu prvej inštancie, keďže bol viazaný odvolacími dôvodmi uplatnenými v danom čase (§ 380 ods. 1 CSP). Navyše sa nejednalo ani o rozhodnutie vo veci samej. Správnosti takéhoto postupu by zodpovedalo aj to, že žalovaného v rade 1/ nie je možné prinútiť, aby vystupoval na strane žalobcu voči svojim rodičom ako žalovaným, no v rámci konania o

vyporiadanie BSM by bolo možné rozhodnúť o prikázaní pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia (t. j. spoločného aktíva) voči žalovaným v rade 2/ a 3/ žalobkyňi v prerušenom konaní s vplyvom na celkové vyporiadanie masy BSM v tomto samostatnom konaní.

32. Čo sa týka pohľadávky na vrátenie kúpnej ceny v sume 14.000,00 Eur za osobné motorové vozidlo zn. Kia Sportage, VIN: U5YPC813DCL120419, žalobkyňa navrhovala, aby táto pohľadávka bola prikázaná v celom rozsahu žalovanému v rade 1/ v samostatnom konaní. Na tomto svojom návrhu žalobkyňa naďalej zotrvala a rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku III. považuje za odporujúce ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Konajúci súd mal prihliadať aj na to, ako sa kto v danej veci zaslúžil nielen o nadobudnutie, ale aj udržanie spoločných vecí. Žalovaného v rade 1/, ktorý uvedené osobné motorové vozidlo sám vybral a vodičské oprávnenie mal iba on. Žalobkyňa sa ho viackrát dopytovala, či je kúpa uvedeného vozidla v poriadku. Žalovaný v rade 1/ ju opakovane ubezpečoval, že to preveril u svojich známych policajtov (aj žalovaný v rade 2/ bol príslušníkom PZ). Napriek tomu však museli bývalí manželia (žalobkyňa a žalovaný v rade 1/) vozidlo vrátiť. Všetky skutočnosti týkajúce sa tohto osobného motorového vozidla išli mimo osoby žalobkyne, či sa jedná o jeho výber, kúpu, ako aj možnosť zabránenia tomu, aby o vozidlo manželia prišli. Ustanoveniu § 150 Občianskeho zákonníka a spravodlivému usporiadaniu vzťahov nebráni rozhodnúť tak, že celá pohľadávka v sume 14.000,00 Eur bude prikázaná žalovanému v rade 1/.

33. Súčasťou vyššie uvedeného opravného prostriedku žalobkyne je i vyjadrenie k odvolaniu žalovaných v rade 1/ až 3/.

34. Vo vzťahu k nemu žalobkyňa zdôraznila, že z výrokov a ich gramatického výkladu je zrejmé, že ide o odvolanie všetkých troch žalovaných. Žalovaní v rade 2/ a 3/ však nie sú oprávnení v zmysle ich návrhov a znenia výrokov napadnutého rozsudku na podanie odvolania v zmysle ust. § 359 CSP. Odvolací súd preto musí nutne odvolanie žalovaných v rade 2/ a 3/ v zmysle ust. § 386 písm. b/ CSP odmietnuť.

35. Žalobkyňa sa s odvolaním žalovaných nestotožňuje. Ich argumentácia upínajúca sa k existencii pohľadávky v sume 14.000,00 Eur je špekulatívna. Nič im totiž nebránilo túto argumentáciu predostrieť túto už v konaní pred súdom prvej inštancie a tak rozptýliť ich prípadné podozrenia o kvalite, nejakých dohodách, či prekážkach a podobne.

36. Nárok zo zhodnotenia nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalovaných nie je premlčaný. Súd prvej inštancie to správne vysvetlil v napadnutom rozhodnutí. Žalovaní len znova opakujú svoje tvrdenie o premlčaní tohto nároku žalobkyne, ktoré však nepodopierajú nijakou právnou argumentáciou. Dôvody, pre ktoré žalobkyňa považuje napadnutý rozsudok za nesprávny v časti týkajúcej sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, uviedla už vo svojom opravnom prostriedku. Nie sú to však dôvody, ktoré by ju viedli k súhlasu s odvolaním podaným žalovanými. K nesprávnosti postupu zvoleného súdom prvej inštancie, ktorý sa týka bezdôvodného obohatenia, mieri čiastočne aj odvolacia argumentácia žalovaných.

37. Jedinou časťou doručeného odvolania žalovaných, s ktorou sa stotožnila i žalobkyňa, je nedostatočná identifikácia pohľadávky v sume 14.000,00 Eur. Ak by však rozsudok okresného súdu trpel len týmto nedostatkom, mohol by ho odstrániť odvolací súd vo svojom rozhodnutí vo veci samej.

38. Žalovaní vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne konštatovali, že opravný prostriedok žalobkyne v podstate neobsahuje žiadne nové skutočnosti. Z tohto dôvodu žalovaní v rade 1/ a 3/ zotrvávajú na svojom opravnom prostriedku i dôvodoch v ňom uvedených. Zároveň akcentovali, že všetky dôkazy, ktoré podporujú ich odvoláciu argumentáciu, sa nachádzajú v spise.

39. Odvolací súd v súlade s ust. § 382 CSP vyzval obidve procesné strany pred svojim rozhodnutím, aby sa vyjadrili k novej aplikácii ust. § 100 a § 107 Občianskeho zákonníka, ktoré doposiaľ pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité.

40. Žalovaní vo svojom vyjadrení zo dňa 15.08.2019 vyjadrili súhlas s aplikáciou vyššie uvedených zákonných ustanovení. Akcentovali, že opakovane v priebehu prvoinštančného konania namietali časť tohto nároku uplatneného žalobou.

41. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 02.09.2019 uviedla, že argumentácia žalovaných v rade 1/ až 3/ sa od jej počiatku opierať o premlčanie nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Časť týchto vyjadrení zároveň žalobkyňa citovala vo svojom podaní (vyjadrenie zo dňa 10.09.2015, vyjadrenie ku konaniu 5C/337/2014 zo dňa 03.11.2017 a 07.02.2018, ako aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 13.06.2018). Žalobkyňa na

túto argumentáciu žalovaných reagovala vyjadrením vo veci samej zo dňa 07.11.2017 s odôvodnením, že tak ako bolo nesprávne iniciované ďalšie súdne konanie vedené na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 10Pc/16/2016, je nesprávny aj právny názor o tom, že jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný. V danej súvislosti žalobkyňa poukázala na záver judikovaný Ústavným súdom SR v náleze I.ÚS 548/2015 zo dňa 17.02.2016. Táto argumentácia je i obsahom vyjadrenia žalobkyne k podaniu žalovaných zo dňa 19.12.2017. Označené rozhodnutie najvyššieho súdu obsahuje dostatočne zovšeobecňujúce výroky na to, aby preukázal irelevanciu opakovane uvádzanej námietky premlčania zo strany žalovaných. Vyplýva z neho, že v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré spolu s ust. § 454 Občianskeho zákonníka definuje, čo je bezdôvodné obohatenie, je takýmto majetkovým prospěchom aj plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol. K takejto skutočnosti došlo iba na strane žalobkyne s tým, že až od tohto momentu začína plynúť premlčacia doba. To, že argumentácia týkajúca sa premlčania odznela aj na pojednávaní, t. j. nebola len obsahom písomných podaní, preukazuje aj obsah zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 07.02.2018. Tá bola pokrytá aj úvahou súdu prvej inštancie v odseku 19. odôvodnenia jeho rozhodnutia. Z uvedenej argumentácie súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že okresný súd sa so vznesenou námietkou premlčania vo svojom rozhodnutí náležite vysporiadal. Išlo o námietku, pri ktorej (i keď to nie je výslovne uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku), konajúci súd musel zohľadňovať ustanovenia, na ktoré aktuálne vo výzve poukazuje i odvolací súd. Okresný súd teda nedospel k záverom, že by sa jednalo o právo, ktoré nepodlieha premlčaniu a aj premlčanie pri bezdôvodnom obohatení posúdil správne. Iba pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby určil tento okamih vo vzťahu k rozvodu manželstva. Tu sa prvoinštančný súd nielenže riadil nálezom Ústavného súdu SR označeným vyššie, ale aj elementárnou logikou. Ak žalobkyňa ako manželka, ktorá býva v rodinnom dome, ktorého podielovým spoluvlastníkom je jej manžel, nemôžu byť vložené finančné prostriedky bezdôvodným obohatením. Manželstvo a faktické spolužitie boli tie dôvody, pre ktoré sa vkladali finančné prostriedky do predmetnej nehnuteľnosti. Až odpadnutím týchto dôvodov mohla začať plynúť premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde. Medzi rozvodom manželstva a podaním žaloby však uplynulo len 13 mesiacov. Opačný záver, t. zn. že premlčacia doba uplynula, by znamenal, že už v čase vkladania finančných prostriedkov žalobkyňa k tomu nemala žiaden dôvod, čo nie je pravda.

42. Na uvedené podanie reagovali žalovaní v rade 1/ až 3/ v podaní zo dňa 12.09.2019, keď uviedli, že od počiatku bol zmätočný návrh voči účastníkom na strane žalovaných v rade 1/ až 3/. Rovnako považujú nesprávny výklad žalobkyne o tom, že zánikom manželstva Y. B. a W. B. vzniká dôvod a začína plynúť lehota na uplatňovanie nárokov voči žalovaným v rade 2/ a 3/. Takýto výklad označili žalovaní za nesprávny a naďalej zotrvali na tom, že nároky žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia sú preto premlčané. Voči žalovanému v rade 1/ si žalobkyňa môže uplatňovať svoje nároky v rámci konania o vyporiadanie BSM. Z uvedeného dôvodu žalovaní zotrvali na svojej argumentácii, že žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné v celom rozsahu zamietnuť.

43. V reakcii na toto podanie žalovaných žalobkyňa uviedla, že námietka žalovaných o tom, že jej žaloba je zmätočná, je nimi opakovane uvádzaná v priebehu konania. Tak okresný, ako aj odvolací súd však k takémuto záveru doposiaľ nedospeli. Nie je totiž možné, aby súd meritórne rozhodol o zmätočnom návrhu (žalobe). Takéto označovanie žaloby žalobkyne je len výsledkom nesprávneho úsudku. Neobstojí ani argumentácia žalovaných o tom, že argumentácia žalobkyne o tom, že zánikom manželstva vzniká dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaných v rade 1/ až 3/, je nesprávna a zakladá nesprávnosť výroku okresného súdu. Žalobkyňa sa pri svojej argumentácii v danej časti striktne držala definície bezdôvodného obohatenia upravenej v ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Je teda zrejmé, že nikdy nemohla tvrdiť, že jej zánikom manželstva vznikol dôvod. Nejedná sa teda o relevantnú reakciu na argumentáciu žalobkyne.

44. Ďalšie podania strán sporu neboli v odvolacom konaní produkované.

45. Pokiaľ žalovaní v rade 2/ a 3/ podali odvolanie proti výrokom III., IV. a VI. rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd ich odvolanie podané proti tejto časti jeho rozhodnutia, odmietol ako odvolanie, ktoré bolo podané neoprávnenou osobou (§ 386 písm. b) CSP). Okresný súd vo výrokoch III., IV. rozhodol o vyporiadaní BSM žalobkyne a žalovaného v rade 1/. Žalovaní v rade 2/ a 3/ nie sú stranami sporu v konaní o vyporiadanie BSM, a preto im neprislúcha ani oprávnenie podať v tejto časti opravný prostriedok. Naproti tomu vo výroku VI. prvoinštančný súd žalobu žalobkyne voči žalovaným v rade 2/ a 3/ zamietol.

46. Strana môže napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Aj keď sú žalovaní v rade 2/ a 3/ stranou v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia, nesplňajú subjektívny predpoklad na podanie odvolania proti výroku VI. napadnutého rozsudku. Subjektívnym predpokladom na podanie odvolania je to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vyznelo v neprospech odvolateľa. Neprospech sa spravidla prejavuje v neúspechu vo veci samej alebo v rozhodnutí procesnej povahy, ktoré znamená pre stranu ujmu. Z uvedeného vyplýva, že na podanie odvolania je oprávnená tá strana sporu, ktorej bola rozhodnutím súdu prvej inštancie spôsobená ujma, ktorá priamo vyplýva z posúdenia práv a povinností strán sporu; podstatné tu je porovnanie výsledku sporu s nárokom uplatneným žalobcom v žalobe (prípadne v inom procesnom podaní), nie však subjektívne presvedčenie strany sporu o dôsledkoch vyplývajúcich pre ňu z rozhodnutia súdu prvej inštancie.

47. Následne krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

48. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že predmetom tohto konania sú dva samostatné nároky žalobkyne uplatnené žalobou, a to a/ vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi žalobkyňou a žalovaným v rade 1/ a b/ vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovaným v rade 2/ a 3/. Žalobca v rade 1/ spoločne so žalovanými v rade 2/ a 3/ vlastnili domovú nehnuteľnosť, v ktorej bývalí manželia žili počas trvania manželstva a do ktorej spoločne so žalovanými v rade 2/ a 3/ vložili finančné prostriedky z BSM na jej rekonštrukciu.

49. V posudzovanom prípade má každý z uvedených nárokov rôzny okruh strán sporu/účastníkov právnych vzťahov i právnu úpravu, z ktorej má konajúci súd pri svojom rozhodovaní vychádzať, čo zakladá jednoznačne dôvod na vylúčenie vecí na samostatné konanie. Na uvedenú skutočnosť už poukazoval odvolací súd v uznesení č.k. 11Co/142/2017-294 zo dňa 27. júna 2017, kde práve poukazoval na to, že mal konajúci súd zväžiť, či prejedná tieto osobitné, kumulované nároky uplatnené v žalobe v spojenom konaní, alebo bude postupovať podľa ust. § 166 ods. 2 CSP, keďže v danom prípade sa jedná o rozličný okruh strán sporu vo vzťahu ku každému nároku, ktoré sa zároveň na spojenie vecí nehodia. Práve posledná uvedená úvaha bola podrobne rozpísaná v označenom rozhodnutí odvolacieho súdu (najmä body 11. až 14.). Rovnako je potrebné prihliadnúť na to, že v konaní o vyporiadaní BSM súd nie je viazaný žalobou, keďže určitý spôsob usporiadania vzťahov medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 150 Občianskeho zákonníka). Naproti tomu nárok žalobkyne voči žalovaným v rade 2/ a 3/ o vydanie bezdôvodného obohatenia je nárokom, pri ktorom je súd jej žalobou viazaný. Je teda zrejmé, že postup súdu, ktorý konal v prejednávaní veci o takýchto dvoch nárokoch, nebol hospodárny, právne naopak, spôsobil zmätočnosť v postupe i právnom posúdení veci zo strany konajúceho súdu.

50. Zároveň je nutné dodať, že i keď výroková časť rozsudku o vyporiadaní BSM obsahuje viacero výrokov (mediálnym o tom, čo sa prikáže z masy BSM tej-ktorej strane sporu, od čoho závisí koľko má jedna z nich zaplatiť na ich úplné vyrovnanie), je potrebné na rozhodnutie nazerať ako na jednotný celok, ktoré má komplexne vyporiadať doterajšie práva strán z BSM a konštituovať ich nové práva. Ak strana sporu odvolaním napadne rozsudok súdu prvej inštancie o vyporiadaní BSM (či už ako celok, alebo niektorý z jeho výrokov), odvolací súd nie je v zmysle § 379 písm. c) CSP viazaný rozsahom odvolania a musí vždy preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie o vyporiadaní BSM ako celok a v nadväznosti na výsledky svojho odvolacieho prieskumu o ňom rozhodnúť.

51. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. V zmysle ust. § 150 vety druhej citovaného zákonného ustanovenia pri vyporiadaní bezpodielového

spoluvlastníctva je každý zo spoluvlastníkov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a naopak, je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Z predmetného ustanovenia teda vyplýva, že v prípade investícií zo spoločného majetku manželov do ostatného majetku jedného z nich, sú prostriedkami, ktoré je tento manžel povinný nahradiť, prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície. Pri ich zisťovaní sa vychádza z ceny vecí a prác vložených do jeho ostatného majetku v čase, kedy boli vynaložené, a nie z východiskovej hodnoty (znaleckého odhadu hodnoty, za ktorú by bolo možné hodnotenú stavbu nadobudnúť formou výstavby v čase ohodnotenia na úrovni bez dane z pridanej hodnoty), alebo všeobecnej hodnoty zhotovenej veci (výslednej objektivizovanej hodnoty nehnuteľností a stavieb, ktorá je znaleckým odhadom ich najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by tieto mali dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou a opatnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou) v oddelenom majetku jedného z manželov (k tomu pozri uznesenie NS SR sp.zn. 6MCdo/10/2011 zo dňa 26.06.2012). 52. Uvedená argumentácia platí aj za situácie, že bývalý manžel je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti s inými spoluvlastníkmi. Jeho podiel totiž len vyjadruje mieru, akou sa ako spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci (domu). To však neznamená, že žalobkyňa ako bývalá manželka žalovaného v rade 1/ v prípade investícií zo spoločného majetku manželov do ostatného majetku jedného z nich (spoluvlastníckeho podielu), nemá nárok na vyplatenie prostriedkov, ktoré je jej manžel povinný pri vyporiadaní BSM nahradiť. U žalovaného v rade 1/ sa teda jedná o prostriedky skutočne vynaložené na tieto investície.

53. Naproti tomu poskytnutie peňažných prostriedkov tretej osobe na zhodnocovanie nehnuteľnosti tretej osoby je v zásade považované za investíciu do cudzieho majetku a môže byť právnym titulom na prípadné vymáhanie poskytnutých prostriedkov ako bezdôvodného obohatenia (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 288/2015 zo dňa 25.11.2015). V prípade investície do cudzieho majetku je pohľadávkou z bezdôvodného obohatenia nie hodnota vynaložených prostriedkov, ale zhodnotenie veci, ktoré sa obohatenému dostalo, t. j. rozdiel medzi hodnotou jeho vecí (trhovou cenou) pred investíciami a potom. Obohatený je povinný vydať len ten majetkový prospech, ktorého sa mu obohatením dostalo, a nie nahradiť majetkovú stratu tomu, na úkor koho sa obohatenie získalo (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Cdo/389/2008 z 30.09.2008, 23Cdo/3/2011). Najvyšší súd ďalej v stanovisku sp.zn. Cp/39/88 zo dňa 20.10.1988, publikovanom v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 12/1989, prípadne v rozsudku najvyššieho súdu z 10.06.2008 sp.zn. 32Odo/1754/2006 uviedol, že majetkovým vyjadrením bezdôvodného obohatenia nie je suma, ktorá zodpovedá sume vynaloženej na zhodnotenie diela, ale peňažná náhrada zodpovedajúca skutočnému majetkovému prospechu obohateného.

54. Z obsahu spisového materiálu zároveň vyplýva, že domová nehnuteľnosť, do ktorej investovali žalobcovia i žalovaní počas trvania manželstva žalobkyne a žalovaného v rade 1/, je v podielom spoluvlastníctve žalovaného v rade 1/, ktorý je spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti so spoluvlastníckym podielom 1 a žalovaných v rade 2/ a 3/, ktorých spoluvlastnícky podiel vo výške 1 majú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Od uzavretia manželstva dňa 21.09.1996 mala teda žalobkyňa odvodené právo bývania od svojho manžela (žalovaného v rade 1/), s ktorým v predmetnej domovej nehnuteľnosti bývala, až do času, právoplatného rozhodnutia súdu o rozvoze ich manželstva (rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 21P/129/2013-46 zo dňa 18.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.11.2013). Keďže žaloba v tejto veci bola podaná na Okresný súd Martin dňa 19.12.2014 a účelom vynaloženia týchto nákladov bolo (spolu)užívanie predmetného rodinného domu žalobkyňou, ktoré sa skončilo po rozvoze jej manželstva so žalovaným v rade 1/, vychádzajúc i z argumentácie Ústavného súdu SR v jeho nálezoch I. ÚS 548/2015 a I. ÚS 184/2015, lehoty na vrátenie tohto plnenia sa odvíjajú nie od jeho poskytnutia, ale od vzniku zodpovednostného vzťahu a bezdôvodného obohatenia, t. j. od času, keď právny dôvod plnenia dodatočne odpadol. Na určenie začiatku plynutia premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia v danom prípade nebol okamih zhodnotenia predmetnej nehnuteľnosti, ale deň, keď žalobkyňi odpadol právny dôvod užívať rodinný dom spoločne so žalovaným v rade 1/, t. j. právoplatnosť rozhodnutia súdu o rozvoze manželstva. Argumentácia žalovaných v rade 2/ a 3/ o zjavnom uplynutí subjektívnej i objektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia, nie sú správne a v rozpore so skutočnosťou a § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, lebo nerešpektujú základný zmysel tohto ustanovenia, ktorým je (aplikujúce uvedené na nároky vzniknuté z bezdôvodného obohatenia) predovšetkým účinná ochrana poškodeného, na úkor ktorého

sa obohatila iná osoba. V prípade hodnôt vynaložených na cudziu nehnuteľnosť je však pohľadávkou z bezdôvodného obohatenia nie hodnota vynaložených prostriedkov (ako je to v prípade vyporiadania BSM podľa § 150 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale rozdiel medzi hodnotou nehnuteľnosti pred adaptáciou a po nej, pretože podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí byť vydané všetko, čo bolo nesprávne získané (rozhodnutie č. 26/1975, str. 144 Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky).

55. Pokiaľ sa týka námietky žalobkyne a žalovaného v rade 1/ vo vzťahu k výroku III., je potrebné im dať za pravdu, že táto pohľadávka nebola vo výrokovej časti rozsudku dostatočne identifikovaná. Naproti tomu ich námietky vo vzťahu k tomu, že každému z manželov súd prikázal polovicu pohľadávky, neobstoja. Je zrejmé, že predmetná pohľadávka vznikla za trvania manželstva, a teda je súčasťou BSM žalobkyne i žalovaného v rade 1/. Neexistuje preto žiaden osobitný dôvod, pre ktorý by táto pohľadávka nemala byť prikázaná niektorému z manželov vôbec, prípadne v inom pomere. Argumentácia obidvoch strán sporu je účelová, v snahe zbaviť sa podľa ich názoru nedobytnej pohľadávky, ktorú si napriek účinkom uznania dlhu (§ 558 Občianskeho zákonníka) a doposiaľ plynúcej premlčacej lehote (ktorá skončí 21.10.2022) voči dlžníčke neuplatnili v súdnom konaní.

56. Možno teda zhrnúť, že ak bola v konaní preukázaná výška investícií vynaložených manželmi počas trvania manželstva z prostriedkov patriacich do BSM do výlučného vlastníctva žalovaného (rekonštrukcia rodinného domu, ktorého je podielovým spoluvlastníkom, s výškou spoluvlastníckeho podielu 1), preto polovica z tejto sumy prináleží žalobkyňi. Súčasne je však potrebné zohľadniť fakt, že táto investícia do predmetného rodinného domu nepochybne zhodnotila i vzťahu k spoluvlastníckemu podielu s výškou 1 prináležiaci do BSM žalovaných v rade 2/ a 3/, vo vzťahu ku ktorým však platí argumentácia odvolacieho súdu o vydaní bezdôvodného obohatenia uvedená vyššie.

57. Pokiaľ súd uložil žalovanému v rade 1/ povinnosť splatiť úvery, je nutné, aby ich zostatok ku dňu rozvodu manželstva i aktuálny zostatok ku dňu rozhodovania súdu bol uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia. Zároveň je nutné uviesť, že pohľadávky a dlhy, ktoré existovali v dobe zániku BSM, ale ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdu o vyporiadaní BSM už neexistujú (z dôvodu ich úhrady), nemusia byť uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Súd je však povinný všetky takéto dlhy, či pohľadávky bývalých manželov zohľadniť pri výpočte čiastky, ktorú má jedna strana zaplatiť na vyrovnanie podielu druhej. Z dôvodu prehľadnosti (aby bolo zrejmé, čo bolo medzi stranami sporu vyporiadavané z ich BSM), vhodné a potrebné, ak v jednotlivých výrokoch týkajúcich sa pohľadávky alebo dlhu s prihliadnutím na čas vyhlásenia rozsudku, súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvedie, ku ktorému dňu došlo k zániku jednotlivých dlhov strán sporu voči tretím osobám. Zároveň je nutné dodať, že ak súd uloží niektorému z bývalých manželov povinnosť zaplatiť druhému z nich na vyrovnanie podielov určitú sumu, musí zohľadniť, že niektorý z manželov po zániku BSM zaplatil na splátky úverov určitú (presne vyčíslenú) čiastku. Polovica z tejto sumy bola však záväzkom jedného z manželov, to znamená za žalobkyňu žalovaný v rade 1/ uhradil len čiastku zodpovedajúcu polovici poukázanej sumy.

58. Žiada sa dodať, že dňa 01. júla 2017 nadobudol účinnosť zákon č. 152/2017 Z. z., ktorý v článku II. novelizoval aj jednotlivé ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Predmetná novela zákona o súdnych poplatkoch neobsahovala prechodné ustanovenia, preto sa vzhľadom na okamžitú aplikabilitu - keďže ide o procesný predpis - použije aj na konania začaté pred účinnosťou novely, teda aj na rozhodnutia vydané po účinnosti novely, (t. j. od 01. júla 2017) v konaniach, ktoré začali pred jej účinnosťou.

59. Podľa ust. § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 01. júla 2017, v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie.

60. Vzhľadom na uvedené je v zákone o súdnych poplatkoch upravený aj procesný postup týkajúci sa rozhodovania o súdnych poplatkoch (vrátane rozhodovania o zastavení konania). Vo veciach podľa zákona o súdnych poplatkoch koná a rozhoduje vyšší súdny úradník. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie môže podať poplatník sťažnosť podľa § 14 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch v spojení s § 239 a nasl. CSP. O sťažnosti následne rozhoduje sudca súdu prvej inštancie uznesením, proti ktorému už nie je možné podať odvolanie (pozri ust. § 357 CSP). Možno teda zhrnúť, že podľa aktuálnej právnej úpravy už rozhodnutie o súdnom poplatku za vyporiadanie BSM nemôže byť súčasťou rozsudku,

ale v nadväznosti na meritórne rozhodnutie súdu musí o ňom uznesením rozhodnúť vyšší súdny úradník okresného súdu.

61. S prihliadnutím na rozsah vyššie uvedených nedostatkov v postupe súdu prvej inštancie nebolo možné tieto napraviť v konaní pred odvolacím súdom, Na základe vyššie uvedenej skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo veci samej i v závislých výrokoch o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/ a § 391 ods. 1 CSP).

62. V ďalšom konaní okresný súd dôsledne posúdi, či naozaj v tomto spore existujú dôvody na ďalšie pokračovanie spojeného konania a či neexistuje dôvod na vylúčenie jedného nároku na samostatné konanie najmä z dôvodov opakovane konštatovaných odvolacím súdom v jeho rozhodnutiach. Následne opätovne posúdi nárok žalobkyne uplatnený žalobou a vytýči vo veci pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu, vykoná dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených obidvomi procesnými stranami a vysporiada sa aj s prípadnými ich ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie, zabezpečí si aktualizáciu ceny nehnuteľností, a to buď doplnením znaleckého posudku, resp. zabezpečením listinných dôkazných prostriedkov ohľadom ceny porovnateľnej nehnuteľnosti v mieste a čase svojho rozhodnutia prostredníctvom strán sporu. Vo vzťahu k dlhom bývalých manželov z úverov konajúci súd zistí výšku nesplatených dlhov ku dňu svojho rozhodovania. Súd bude vychádzať z naznačených teoretických východísk vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva a vydania bezdôvodného obohatenia a odstráni nedostatky vo svojom postupe vytýkané odvolacím súdom. Po doplnenom dokazovaní okresný súd opätovne rozhodne o nároku žalobkyne uplatnenom žalobou, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným vyššie (§ 391 ods. 2 CSP). Pri vyhotovení písomného vyhotovenia rozsudku bude súd prvej inštancie dôsledne vychádzať z ust. § 220 CSP a v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnie všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou presvedčivosti, stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia. Treba zdôrazniť, že odôvodnenie rozhodnutia má odrážať obsah vykonaného dokazovania, súd je povinný ho riadne zhodnotiť a následne vyvodiť z neho príslušné právne závery a prijať skutkové a právne závery, ktorých vysvetlenie v odôvodnení rozhodnutia dáva jasný obraz o všetkých podstatných otázkach, týkajúcich sa predmetu súdneho sporu.

63. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

64. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).